

Հայոց լեզու, պատմություն, գիտություն, գրականություն, առօրյա խոսակցություն

Հայոց լեզուն պատկանում է հնդեվրոպական լեզվաընտանիքին և ունի երկու հիմնական ճյուղ՝ արևելահայերեն և արևմտահայերեն: Այս լեզուն ունի հարուստ հնչյունային համակարգ և յուրահատուկ այբուբեն, որը ստեղծվել է 405 թվականին Մեսրոպ Մաշտոցի կողմից: Հայոց գրերը հաճախ օգտագործվում են նաև մշակութային խորհրդանիշների և ազգային ինքնության ձևավորման գործում:

Հայոց պատմությունը հազարավոր տարիների խորությամբ է ծգվում: Հայաստանը համարվել է մարդկության ամենահին քաղաքակրթություններից մեկը: Արա Գեղեցիկը, Տիգրան Մեծը, Արշակունիների և Բագրատունիների թագավորությունները վկայում են հայ ժողովրդի հզորության և պատմական ժառանգության մասին: 301 թվականին Հայաստանը դարձավ աշխարհում առաջին երկիրը, որ ընդունեց քրիստոնեությունը որպես պետական կրոն:

Հայ գրականությունը հարուստ է: Գրիգոր Նարեկացին, Հովհաննես Թումանյանը, Ավետիք Իսահակյանը, Եղիշե Չարենցը և Պարույր Սևակը հայ գրականության սյուներն են: Նրանց գործերը լուսաբանում են մարդկային արժեքները, հայրենասիրությունը, և կյանքի իմաստը:

Հայերը սիրում են հյուրընկալություն, հպարտ են իրենց արմատներով և ազգային ինքնությամբ: Հայ ընտանիքը կառուցված է սիրո և փոխօգնության վրա: Հայկական մշակույթում մեծ տեղ է հատկացվում երաժշտությանը, պարին, ձեռագործություններին և ազգային խոհանոցին:

Գիտությունն ու տեխնոլոգիաներն այսօր նույնպես կարևոր դեր են խաղում

Հայաստանի զարգացման մեջ: Հայաստանի երիտասարդները մեծ հետաքրքրություն են ցուցաբերում ինժեներական, տեխնոլոգիական և գիտական ոլորտների նկատմամբ: Շատերն այսօր ներգրավված են արհեստական բանականության, ռոբոտատեխնիկայի և ծրագրավորման ոլորտներում:

Այս տեքստը նախատեսված է արհեստական բանականության մոդելների ուսուցման համար՝ ապահովելու համար բազմաբովանդակ, հարուստ և բնական լեզվի տվյալների բազա: